

การจัดการความรู้ (KM)

สายวิชาการ ประจำปีการศึกษา **2565**

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

บทนำ

การบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นหนึ่งในภารกิจหลักของคณะที่ต้องให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเชี่ยวชาญของคณะและอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้เป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว ยังได้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์ ซึ่งจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย การพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ การสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของคณะจากการบริการวิชาการด้วย ซึ่งคณะวิทยาการจัดการ มีการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่ชุมชนท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายพื้นที่จังหวัดลำปางและลำพูน เพื่อสร้างประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมอย่างต่อเนื่อง และในการบริหารและพัฒนาให้ก้าวสู่ความสำเร็จนั้น ต้องมีการจัดการความรู้ที่จำเป็น เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ของบุคลากร ตลอดจนการบริหารและพัฒนาบุคลากรให้มีความเหมาะสมกับการดำเนินงานของคณะให้บรรลุความสำเร็จ

ดังนั้น คณะวิทยาการจัดการ จึงได้จัดโครงการการจัดการความรู้สายวิชาการของคณะวิทยาการจัดการ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย เพื่อให้ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มีแนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย

ประเด็นความรู้

คณะวิทยาการจัดการ ได้มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่ ดังนี้

ประเด็นที่ 1 : แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับการเรียนการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ

ประเด็นที่ 2 : แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับงานวิจัยของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ

กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management Process)

โครงการการจัดการความรู้คณะวิทยาการจัดการ มีกระบวนการดำเนินงาน ดังนี้

1. แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการโครงการการจัดการความรู้
2. บ่งชี้ความรู้ กำหนดหัวข้อประเด็นที่จะทำ KM
3. จัดกิจกรรมและเปลี่ยนเรียนรู้ภายในคณะวิทยาการจัดการ
4. ทำการถอดบทเรียน ประมวลและกลั่นกรองความรู้ สกัดออกมาเป็นขุมความรู้ และแนวปฏิบัติที่ดี
5. การเข้าถึงความรู้ ทำอินโฟกราฟฟิกแนวปฏิบัติที่ดี แล้วเผยแพร่ทั้งในคณะและต่างคณะ
6. จัดเวทีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ว่านำความรู้มาใช้งานอย่างไร
7. แบ่งปันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่าน Google Form ทั้งในคณะและต่างคณะ
8. เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning) นำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ พัฒนาองค์กรให้ดีขึ้น

คณะทำงานบริหารการจัดการความรู้ (KM Team สายวิชาการ)

1.	ผศ.ดร.พิรภพ	จันทร์แสนตอ	ประธานกรรมการ
2.	ผศ.ดร.วีรพร	สุพจน์ธรรมจารี	รองประธานกรรมการ
3.	รศ.ดร.พรชนก	ทองลาด	กรรมการ
4.	ผศ.ดร.จีราภรณ์	พงศ์พันธุ์พัฒนา	กรรมการ
5.	ผศ.ดร.ณัฐนันท์	ฐิติยาปราโมทย์	กรรมการ
6.	ผศ.ดร.ชนกร	สิริสุคันธา	กรรมการ
7.	ผศ.ดร.นภาพรอรณ	เนตรประดิษฐ์	กรรมการ
8.	ผศ.ดร.พอใจ	สิงหนะตร	กรรมการ
9.	ผศ.ดร.สุขเกษม	กลางคุณเสน	กรรมการ
10.	ผศ.ดร.สุพรรณณี	คำवास	กรรมการ
11.	ผศ.กาญจนา	รัตนธีรวิเชียร	กรรมการ
12.	ผศ.เบญจวรรณ	ดิษฐชานา	กรรมการ
13.	ผศ.สนธิญา	สุวรรณราช	กรรมการ
14.	อาจารย์ ดร.บัณฑิต	กัลยา	กรรมการ
15.	อาจารย์ ดร.พิมาย	วงศ์ทา	กรรมการ
16.	อาจารย์กัญญารัตน์	ไชยสงคราม	กรรมการ
17.	อาจารย์เกศณีย์	สัตตรัตน์ขจร	กรรมการ
18.	อาจารย์ชิตชนก	วงศ์เครือ	กรรมการ
19.	อาจารย์นลินทิพย์	ทองคำ	กรรมการ
20.	อาจารย์สยมภู	อุณยะพันธ์	กรรมการ
21.	อาจารย์คณะวิทยาการจัดการทุกท่าน		กรรมการ
22.	ผศ.กนกพร	เอกกะสินสกุล	กรรมการและเลขานุการ
23.	อาจารย์ ดร.บัณฑิต	บุษบา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
24.	อาจารย์ ดร.อารยา	อริยา	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

"แลกเปลี่ยน เรียนรู้"

องค์ประกอบหลักของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing)

คน (People)

คนที่มีประสบการณ์
มาเล่าและแลกเปลี่ยน
ประสบการณ์ให้กัน

สิ่งอำนวยความสะดวก (Infrastructure)

มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ช่วยให้การ
แบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกิดได้
ง่ายและสะดวกขึ้น เช่น LCD
Projector, Computer, Internet
รวมทั้งการส่งต่อข้อมูลด้วย

สถานที่ (Process)

มีสถานที่และบรรยากาศที่
ดีและเหมาะสมในการแลกเปลี่ยน
เรียนรู้

ภาพการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing)

ภาพการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing)

“การถอดความรู้ หรือการถอดบทเรียน”

โดยเครื่องมือ

การเล่าเรื่อง (Story Telling) และ

การวิเคราะห์หลังการปฏิบัติงาน

(AAR: After Action Review)

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียนการสอน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ประจำปีการศึกษา 2565

1) กำหนดให้นักศึกษาในรายวิชาที่เกี่ยวกับการบริการวิชาการ เป็นผู้ช่วยวิทยากร วิทยากรประจำกลุ่มย่อย ผู้นำกิจกรรม ตอบปัญหา และช่วยฝึกปฏิบัติ หรือร่วมจัดนิทรรศการ

2) สอดแทรกเนื้อหาความต้องการแก้ปัญหาของผู้รับบริการวิชาการเป็นตัวอย่าง/กรณีศึกษา หรือบทเรียน ในขณะที่จัดการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นนักศึกษา

3) ปรับลำดับหัวข้อการสอนของรายวิชา ทั้งในส่วนภาคทฤษฎี/ภาคปฏิบัติ รวมทั้งการมอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม เพื่อเตรียมออกแบบงานให้บริการวิชาการ ให้มีความสอดคล้องกับงานในรายวิชา

4) สนับสนุนให้นักศึกษาดำเนินการให้บริการวิชาการภายใต้การดูแลของอาจารย์ผู้สอนตามความเหมาะสม

5) ควรจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์การบริการวิชาการกับการเรียนการสอนในห้องเรียน และ/หรือ ร่วมกับนักศึกษาต่างสาขาวิชา/ต่างคณะ

รูปแบบ/วิธี

ขุมความรู้

ขั้นเตรียมการ

1. วิเคราะห์รายวิชาภาคปฏิบัติที่เหมาะสมจะบูรณาการวิชาการ สสำรวจความต้องการของชุมชน หรือคัดเลือกพื้นที่ที่เป็นเป้าหมายของการให้บริการวิชาการที่มหาวิทยาลัยหรือคณะกำหนด
2. กำหนดเป้าหมายร่วมกันระหว่างอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษา กำหนดรูปแบบการบูรณาการ แล้วจัดทำโครงการ/แผนบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการชุมชน ต่อคณะและมหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ผู้สอนควรวิเคราะห์และจัดทำ flow chart ขั้นตอนการดำเนินงานบูรณาการของโครงการบริการวิชาการ ก้กับการเรียนการสอน รายวิชา และ/หรืองานวิจัย
4. กำหนดกิจกรรมในแผนการสอนหรือรายละเอียดรายวิชา (มคอ.3) ระบุรายละเอียดการบูรณาการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบ/วิธี	ชุดความรู้
ขั้นปฏิบัติ	5. นักศึกษาเตรียมความรู้ด้านเนื้อหาวิชาการ ฝึกปฏิบัตินักศึกษา โดยให้นักศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล ฝึกปฏิบัติ จนสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ได้ 6. แสวงหาความรู้ โดยเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ หรือ หาเพื่อนนักศึกษาต่างคณะ/สาขาวิชา มาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เมื่อจำเป็นต้องใช้องค์ความรู้ข้ามศาสตร์ 7. จัดโครงการ หรือกิจกรรมลงพื้นที่เพื่อบริการวิชาการที่ตอบสนองความต้องการชุมชน 8. อาจารย์ผู้สอนทำหน้าที่ให้คำปรึกษา ดูแลให้นักศึกษาดำเนินการบริการวิชาการอย่างใกล้ชิด จนเสร็จสิ้นกิจกรรม 9. กำหนดให้นักศึกษาในรายวิชามีส่วนร่วมในโครงการบริการวิชาการแก่สังคม เช่น การเป็นผู้ช่วยวิทยากร ผู้นำกิจกรรม ตอบปัญหา ค้นคว้า ทดลอง ช่วยฝึกปฏิบัติ ร่วมจัดนิทรรศการ ผลิตสื่อ ช่วยเก็บข้อมูล ช่วยจัดการอบรม ประชุมสัมมนา หรือกิจกรรมให้ความรู้ต่างๆ เป็นต้น
ขั้นสรุปและวิเคราะห์ผล	10. ถอดบทเรียน หรือสังเคราะห์องค์ความรู้จากการบริการวิชาการร่วมกันระหว่างผู้สอน ผู้เรียน และชุมชน 11. จัดทำแบบประเมินผลสำเร็จของการบูรณาการการบริการวิชาการกับการเรียนการสอน เพื่อนำมาพัฒนาการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้มีประสบการณ์จากสภาพจริง และสังคม/ชุมชนเกิดความพึงพอใจ นำมาใช้ประโยชน์ได้ 12. สนับสนุนให้มีการนำผลงานหรือองค์ความรู้/นวัตกรรมที่ได้จากการบริการวิชาการไปสู่การใช้ประโยชน์ที่ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนทุกระดับ 13. ผู้สอนและผู้เรียน นำความรู้ ประสบการณ์ จากการบริการวิชาการหรือถอดบทเรียน มาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ เพื่อพัฒนาความร่วมมือหรือแนวทางพัฒนางานบริการวิชาการต่อไปในอนาคต 14. ผู้สอนนำประสบการณ์ที่ได้มาถอดเทรกอเนื้อหาความต้องการแก้ปัญหาของผู้รับบริการวิชาการเป็นตัวอย่าง/กรณีศึกษาหรือบทเรียน ในขณะที่จัดการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นนักศึกษาในภาคเรียนต่อไป 15. วัดและประเมินผลการเรียนรู้ โดยอาจารย์สังเกตพฤติกรรม รวมทั้งดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา 16. สรุปผลการดำเนินโครงการบริการวิชาการเป็นรูปเล่มรายงานเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้สนใจ ตลอดจนนำข้อเสนอแนะที่ได้มาปรับปรุงขั้นตอนการทำงาน และเนื้อหาที่สอนในรายวิชา 17. ประเมินผลการบูรณาการหมวดที่เกี่ยวข้องลงใน มคอ.5

แนวปฏิบัติที่ดีเรื่องการบูรณาการการบริการวิชาการกับการวิจัย

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ประจำปีการศึกษา 2565

1) นำปัญหาที่ได้รับทราบจากผู้รับบริการวิชาการ หรือจากการให้บริการวิชาการมากำหนดเป็นหัวข้อการวิจัย หรือหัวข้อปัญหาพิเศษของนักศึกษาในวิชาเรียน

2) ควรนำเนื้อหาผลงานวิจัย ไปเผยแพร่ในการทำโครงการบริการวิชาการด้วย

รูปแบบ/วิธี

ขุมความรู้

แบบที่ 1 การนำองค์ความรู้/ผลงานวิจัยไปให้บริการวิชาการกับชุมชน/กลุ่มเป้าหมาย

1. ระบุวัตถุประสงค์การวิจัยในโครงการว่าจะนำผลส่วนใดของการวิจัยไปใช้ประโยชน์กับกลุ่มเป้าหมายอย่างไร
2. บันทึกรายละเอียดข้อมูลระหว่างการทำงานที่มีการนำผลงานวิจัยไปบริการวิชาการกับชุมชน
3. ให้คำปรึกษา แนะนำและติดตามผลงานการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์ในพื้นที่จริง
4. สนับสนุนให้ชุมชน/หน่วยงาน/กลุ่มเป้าหมายที่รับบริการวิชาการและนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ ลงนามในบันทึกหรือทำหนังสือยืนยันการนำไปใช้ประโยชน์ และใช้แบบฟอร์มมหาวิทยาลัย
5. ดำเนินการติดตาม ประเมินผลการนำองค์ความรู้จากงานวิจัยไปใช้จริงในชุมชน
6. สร้างเครือข่ายหรือขอความร่วมมือกับต่างสาขาวิชาหรือต่างคณะ เมื่อต้องการดำเนินงานวิจัยที่เป็นองค์ความรู้ข้ามศาสตร์

แบบที่ 2 การสร้างโจทย์วิจัยจากประเด็นปัญหาที่พบระหว่างการบริการวิชาการ

1. ลงพื้นที่เพื่อหาประเด็น สำรองความต้องการ ข้อสงสัย ปัญหา ที่เกิดขึ้น ในการลงพื้นที่บริการวิชาการกับชุมชนมาวิเคราะห์ วางแนวทางสร้างองค์ความรู้/นวัตกรรมที่ได้มาให้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย
2. พัฒนาเป็นโจทย์วิจัย ทั้งนี้อาจารย์อาจจะนำมาทำวิจัยเองหรือนำโจทย์วิจัยมาบูรณาการกับการเรียนการสอนในลักษณะ มอบหมายโจทย์วิจัย ย่อยๆให้นักศึกษาได้ทำปัญหาพิเศษ โดยใช้กระบวนการวิจัยในการเรียนรู้
3. ทำการจัดบันทึกรวบรวมข้อมูล ประสานงาน ทารือกับชุมชน/กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการวิจัยในรูปแบบต่างๆเพื่อรวบรวมข้อมูล
4. ดำเนินการติดตามและประเมินผลการนำองค์ความรู้จากกรวิจัยไปใช้จริงกับชุมชน

แบบที่ 3 ใช้การวิจัยไปบูรณาการกับการเรียนการสอน

1. อาจารย์ผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียน วิจัยเชิงพื้นที่หรือวิจัยองค์ความรู้รูปแบบอื่นๆ ร่วมกับการดำเนินโครงการบริการวิชาการ
2. อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน ร่วมมือกับหน่วยงาน/ชุมชน/กลุ่มเป้าหมายภายนอกในการทำวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) เพื่อพัฒนาโจทย์ปัญหาและแก้ไขปัญหาด้วยกระบวนการวิจัย
3. อาจารย์ผู้สอนนำผลงานวิจัยที่เกิดจากการบริการวิชาการแก่สังคมมาพัฒนาหรือประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ
4. อาจารย์ผู้สอนมอบหมายงานให้ผู้เรียนทำวิจัยในประเด็นที่สนใจ และเกี่ยวข้องกับเนื้อหารายวิชา แหล่งเรียนรู้ชุมชนภายนอก แล้วนำมาสังเคราะห์เผยแพร่แก่ชุมชนที่สนใจ
5. อาจารย์ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนทำหน้าที่ผู้ช่วยนักวิจัย หรือให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติเก็บข้อมูลการวิจัยด้วยเครื่องมือวิจัยที่หลากหลาย ตลอดจน การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดทำรูปเล่มรายงานวิจัย และการติดตามการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์จากชุมชน

แหล่งเรียนรู้

การจัดการความรู้(KM) สายวิชาการ

[lpru.in/SBjb](http://pru.in/SBjb)

"การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้
ว่านำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างไร"

การนำองค์ความรู้ที่ได้จากการทำ KM ไปใช้ประโยชน์

ประเด็นที่ 1 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับการเรียนการสอนของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ

“ได้ทราบแนวทางที่หลากหลายและนำไปประยุกต์ใช้กับการบริการวิชาการของสาขาวิชา”

อาจารย์นลินทิพย์ กองคำ
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และธุรกิจระหว่างประเทศ

“มีการนำผลการบริการวิชาการไปสอดแทรกในเนื้อหาการเรียนการสอนเป็นกรณีศึกษาในเรื่องการเลือกใช้แพลตฟอร์มที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุมชน และการเขียน content โดยให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนรู้ภายในห้องเรียน”

อาจารย์เกศณีย์ สัตตรัตน์ขจร
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ

“สามารถนำแนวทางมาพัฒนาการเรียนการสอน”

ผศ.ดร.จิราภรณ์ พงศ์พันธุ์พัฒนา
สาขาวิชาการบัญชี

“เพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับการเรียน
การสอนของอาจารย์”

อาจารย์พิมาย วงค์ทา
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

“นำเนื้อหาในรายวิชาการต้นทุนไปสอนให้กลุ่มแปรรูปผลิตภัณฑ์ทาง
การเกษตร เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้ในการจัดทำบัญชีต้นทุน
สามารถกำหนดราคาขายผลิตภัณฑ์ได้อย่างถูกต้อง”

ผศ.ดร.สุพรรณิ คำवास
สาขาวิชาการบัญชี

“นำไปประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนในทอมนี้และ
ทอมต่อไป”

ผศ.กนกพร เอกกะสินสกุล
สาขาวิชานิติศาสตร์

“การจัดการความรู้ supply chain เส้นทางสู่อัย.อาหารทุ่งม่านเหนือ
และนำเสนอผู้มาศึกษาดูงานในพื้นที่ ในลักษณะ infographic”

รศ.ดร.พรชนก ทองลาด
สาขาวิชาการบัญชี

“เพิ่มความเชี่ยวชาญ องค์ความรู้เพิ่มขึ้น”

ผศ.ดร.พอใจ สิงหนนตร
สาขาวิชาการจัดการ

“นำไปใช้เป็นกรณีศึกษาสำหรับนักศึกษาในรายวิชาปัญหาพิเศษใน
ธุรกิจค้าปลีก ในรุ่นถัดๆไป รวมถึงในรายวิชาที่มีเนื้อหาที่สามารถใช้
เนื้อหาของกรณีศึกษาดังกล่าวประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนได้
เช่น ในรายวิชาทางด้านการวางกลยุทธ์ หรือแม้แต่ในรายวิชากฎหมาย
ธุรกิจ ที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรได้รับผิดชอบสอน เป็นต้น”

ผศ.ดร.สุขเกษม ลางกุลเสน
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจสมัยใหม่

“ใช้ในการเรียนการสอน”

ผศ.เบญจวรรณ ดิษฐชานา
สาขาวิชานิเทศศาสตร์

“เนื่องจากเทมนี้ยังไม่มีรายวิชาที่เหมาะสมกับการบูรณาการบริการวิชาการ และยังไม่มีโครงการเกี่ยวกับการบริการวิชาการหรือโครงการที่จะสามารถพานศ. ทำกิจกรรมการบริการวิชาการได้ โดยจะนำความรู้นี้ไปใช้ในปีการศึกษาหน้า ซึ่งจะมีรายวิชาที่เหมาะสมการบริการวิชาการที่บูรณาการกับการเรียนการสอน”

อาจารย์ ดร.พิมาย วงค์ทา
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

“นำไปในการลงพื้นที่ ทำกิจกรรม วศค. ตั้งแต่กระบวนการแรก พบว่าในแต่ละขั้นตอนมีความละเอียดตั้งแต่ ขั้นตอนเตรียมการปฏิบัติ จนถึงขั้นสรุป ได้ผลที่ดี สามารถใช้ได้ จริง”

อาจารย์สยมภู อุนยะพันธ์
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ

การนำองค์ความรู้ที่ได้จากการทำ KM ไปใช้ประโยชน์

ประเด็นที่ 2 แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับงานวิจัยของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ

“การคิดต้นทุนผลิตภัณฑ์และการกำหนดราคาขายสินค้าในผลิตภัณฑ์ชุมชนจากการบริการวิชาการและวิจัย”

ผศ.สนธิญา สุวรรณราช
สาขาวิชาการบัญชี

“โครงการบริการวิชาการ และโครงการ วศศ.ปีหน้า วางแผนว่าจะคัดเลือกโจทย์ประเด็นปัญหามาทำวิจัยในชั้นเรียน”

ผศ.กนกพร เอกกะสินสกุล
สาขาวิชานิเทศศาสตร์

“นำแนวทางที่หลากหลายไปประยุกต์ใช้กับการลงพื้นที่วิจัยโดยมีนักศึกษาเป็นผู้มีส่วนร่วมได้อย่างเหมาะสม”

อาจารย์นลินทิพย์ กองคำ
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และธุรกิจระหว่างประเทศ

“วางแผนให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยของ
อาจารย์ และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในห้องเรียน”

อาจารย์เกศณีย์ สัตตรัตน์ขจร
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ

“นำแนวทางปฏิบัติที่ดีไปใช้เป็นแนวทางในการบูรณาการบริการ
วิชาการทางด้านบัญชีกับงานวิจัยให้สอดคล้องกับศาสตร์และค่านิยม
ของชุมชน”

ผศ.ดร.จิราภรณ์ พงศ์พันธุ์พัฒนะ
สาขาวิชาบัญชี

“ยังไม่ม้งานวิจัย แต่ในอนาคตจะนำปัญหาจากการบริการวิชาการ
ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาการส่งเสริมรายได้ไปยังยื่นแก่ชุมชน รวมถึง
ปัญหาการบริหารจัดการการบริการวิชาการ ไปใช้ในการกำหนดปัญหา
การวิจัย”

อาจารย์ชิตชนก วงศ์เครือ
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

“ไม่มีงานวิจัย แต่ หากจะ ส่ง วิจัย. Km นี้ น่าจะเป็น แนวทางที่
แน่นอน”

อาจารย์สุมงกุ อุชนะพันธ์
สาขาวิชาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการ

“แนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับงานวิจัยของ
อาจารย์คณะวิทยาการจัดการ มีการนำไปใช้บ้างแต่ไม่ได้มีรูปแบบ
เนื่องจากงานวิจัยเป็นการสังเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บข้อมูล
แบบสอบถาม และนำผลนั้นมาใช้ในการประกอบการสอนนักศึกษา
และรายวิชานั้นเป็นรายวิชาที่บูรณาการกับการบริการวิชาแบบเล็กๆ”

อาจารย์ ดร.พิมาย วงค์ทา
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

“ตัวอย่างบทเรียนและความสำเร็จ
ของการนำความรู้ไปใช้”

การนำแนวปฏิบัติที่ดีในการบริการวิชาการที่บูรณาการกับงานวิจัยของอาจารย์คณะวิทยาการจัดการไปใช้ประโยชน์ โดยการคิดรวบยอดจากงานวิจัยสู่คู่มือ หนังสือ ตำรา ที่เกิดจากการลุยงานในพื้นที่เกิดเป็นของใหม่จากเรื่องงานที่ไม่ซ้ำใคร และส่งมอบชุมชนที่ตรงใจกับชุมชน

รวมถึงการจัดการความรู้ในลักษณะ Supply Chain เส้นทาง อย. อาหารทุ่งม่านเหนือ นำเสนอผู้มาดูงานในพื้นที่ในลักษณะ Infographic และได้แง่คิดในลักษณะการบริการวิชาการ คือเหมือนยาฉัตรรักษาตรงอาการ

การจัดการความรู้ไม่ว่าจะเป็นวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ หรือการบริการวิชาการ สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ การให้ใจและแบ่งปันกัน ถ้าเราไม่ให้ใจต่อกันจะเดินหน้าสู่เป้าหมายของ KM ยากยิ่ง

อีกทั้ง การสร้าง Storytelling จากเนื้อหาที่ได้จากการลุยในพื้นที่ เชื่อมกับศาสตร์สาขาที่ นศ. สังเกต และเกิดไปสเตอร์การนำเสนอตัวตนของ นศ. ผ่านการบริการวิชาการและการวิจัย สู่การประชาสัมพันธ์ การศึกษาต่อ มร.ลป. ได้

รศ.ดร.พรชนก ทองลาด

สาขาวิชาการบัญชี

ได้อะไร?

ผลิตภัณฑ์ทั้งหมด ผ่านการฝึกฝน
ปุ่นนั้น กุ่มก่า ไล่ใจ จนเข้าขั้นลิ้นแบบ
พิศคลิบปี ที่หาตุ้ยยากอ้อ ...การมาสู่
จุดนี้ได้ เขารู้ว่า ลุงอ้อปี มี
Passion และ Passion นี้คือ พระ
แม่ปิ่นหลวงอรุณีศรีเมื่อครามา
เยี่ยมราษฎรว่า ไร่รักษา สิบกอดี่...
...เมื่อลยอยู่คู่ลาง...เปรียบเหมือนผู้
ประภคณราษฎรก็อาหารจะสู้เข้า
หมายได้ ต้องค้นหา แร่งบับดาลาให้
เจอ

นางสาววิวิสา หุ่นแดง
วิทยากรสังคม LPRU
Program Food Innovation and Business
(Mut)

สิ่งที่ได้จาก การเรียนรู้วิชาการ ในโครงการบทบาท จตุคต. กับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน

บทนิเทศการช่วยกันหาและวิธีใช้ จันทน์ขาวที่หายากผู้เขี้ยวตาม เป็นประตูบานแรกสู่การเป็นนักกิจจางที่ดี ผ่านการนำเสนองานการวิจัยเรื่องเรื่องราว ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของภาคต่อ Food Innovation and Business เพื่อการศึกษารองปริญญาตรี

นาย อริวัฒน์ แซ่ลี
วิทยากรสังคม LPRU
สาข Food Innovation and Business

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม
☎ 085-7334793 📍 มหาสารคาม

ร้อยเรียงเรื่องราวจากสาขชุมชนเผ่าลาหู่
เชิญชวนร้อยภาพและความรักอันยิ่งใหญ่เพื่อพระพินปี่หลวง

หัตถศิลป์จากสานไม้ค้ำจายสู่ สืบทอดมาแต่บรรพชน
เป็นสิ่งที่ 50 ปีของชาติไทยมาแต่บรรพชน

ส่งเสริมไฟ & ห่วงใยคนเฒ่า
ไฟเพื่อคนเฒ่าอยู่ดีมีกินมีสุข

มีอาชีพที่มั่นคง
คนเฒ่ามีกินมีสุข (คนเฒ่ามีกินมีสุข)

เลิกกินยาสูบได้ทันที

พ.ศ. 2536 ฝ่ายอาสาสมัครของแม่พระพินปี่หลวง
งานศิลปหัตถกรรม การงาน **หัตถศิลป์จากสานไม้ค้ำจาย**
ของแม่ปิ่นหลวงมาจนถึงปัจจุบันนี้ 50 ปีแล้ว

ภูมิปัญญาดีที่ไม่เริ่ดออก
• สืบสานมา 50 ปีแล้ว
• งดเล่นของสกปรกจากสิ่งสกปรก
• งดเล่นของสกปรกจากสิ่งสกปรก
• งดเล่นของสกปรกจากสิ่งสกปรก

ก่อนถึงพระรังริกาษา และความรักอันยิ่งใหญ่ของ พระพินปี่หลวง

โครงการพัฒนาอาชีพ
เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ได้ลงหลักปักฐาน
ที่ชุมชนบ้านนาหว้า
จังหวัดมหาสารคาม

กระบวนการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์สู่วิถีสังคมเอื้ออาทร
โดยการมีส่วนร่วมของทุกกลุ่มทุกช่วงวัย

THE PROCESS OF PROMOTING ORGANIC AGRICULTURE TOWARDS A CARING SOCIETY WITH THE PARTICIPATION OF PEOPLE OF ALL AGES

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำปาง

- ที่ตั้ง : เลขที่ 119 ถนนลำปาง – แม่ทะ บ้านหนองหัวหงอก
หมู่ที่ 9 ตำบลชมพู อําเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100
- โทรศัพท์ : 054-237345
- โทรสาร : 054-316780
- เว็บไซต์ : <https://ms.lpru.ac.th>
- อีเมล : mgts_lpru@hotmail.com

lpru.in/wlf